

A jog és a józan ész törvénye.

Két helyen tárgyaltak és nyilatkoztak országokat jelentő államférfiak Európának a közelmúlt napokban: Prágában és Budapesten. Egyik helyen a francia és cseh külügyminiszterek biztosították egymást hűségükről, a másik helyen a bolgár és magyar miniszterelnökök szorították meg egymás kezét.

Talán nem is véletlen, hanem az Isten rendelése volt, hogy ez a két találkozó összeesett. Mindenestre alkalmat nyertünk arra, hogy e két találkozás lélektani indokait, vagy inkább előfeltételeit szembeállíthassuk. Salgótarján határvároska lapja nem tart igényt arra, hogy nagy külpolitikai vonatkozásokról, vagy világproblémákról nyilatkozzék, de mindkét találkozó alkalmas arra, hogy e kis városka szíve is szóra nyíljon ez alkalommal.

Salgótarján határában nem is egy helyen hosszú-hosszu barázdák között utólréhetetlen szorgalommal dolgozik mióta csak emlékszünk a bolgár kertészek telepe. Az iparkodásuk terményeit pedig itt értékesítik a mi piacainkon. Ha jót, olcsón és frissen akarunk venni a zöldségtermékekből csak elmegyünk a bolgárokhöz. A bolgárokhöz, akik mindenkitől becsülve és szeretve itt élnek közöttünk, velünk örülve, velünk busulva, mint Magyarország annyi városában. Sokszor közénk házasodva, de mindig a kemény munkában jó és rossz sorsunkban velünk verejtékezve, mint sorstestvérek küzdenek a szegénység száraz kenyereért.

Ennek a szívünkhöz nőtt népnek, amelynek még királya is magyar huszártiszt volt, miniszterelnöke jött el Budapestre, hogy a testvéreink balsorsáról, emelke-

Bácsi kérek pár fillért..!

Pár év óta a Fő-utcán, vagy a mozi előtt gyakran üti meg fülünket ez a halak, sutlogva, mormogva hangzó kérés: „Bácsi, kérek pár fillért kenyérre, éhes vagyok.” Ilyen és ehhez hasonló változatokkal megtilizált, siralmas hang s az aprópénz befogadására kinyújtott tenyérrel — a netán süket, vagy nagyothalló részére — szimbolizált kérelmet a pár fillérre lemeréselt igényeket méltóképpen jelképező mezzel illusztrálva vajjon ki ne jutalmazná?

Még a kenyértelenséggel igen gyakran küzdő szegény embert is meghatja a kérelem jogos és súlyos érve s ha csörög pár ércpénz a zsebében, feltétlenül megosztja a toprongyos, kenyér után sóvárgó gyermekkel. Hogyne adnánk akkor mi, kifogástalanul, vagy legalább is tényleg öltözt „bácsik” néhány fillért abba a kérés, könyörgő kinyújtott tenyérbe, ha az a tíz-husz fillér mindjárt leredukált dohányelvezetünk egy-két hóvégi napjait elégitelte volna is ki.

Mert akinek bármilyen csekély feleslege mutatkozik, aki életstandardjából évről-évre nyesegetni tudott, de egy lenyeshető, parányi csonkja még mindig maradt, akinek már nincs felesleges csonkja, de még a törzse kibír egy kis lefaragást s aki még ma evett kenyeret s ha nem is lakott jól, de tudja, hogy

désének lehetőségéről tanácskozik és hogy vérrel pecsételt hűségéről a magyar népet biztosítsa.

Annál a kézfogásnál Salgótarján is ott volt és ott volt minden városa ennek az országnak, ahol a bolgár sorstársakat és munkájukat megtanulták megismerni. Annál a kézfogásnál tényleg lélektani adottság volt a két nép egymásutaltsága, meg nem érdemelt lesújtottsága, de a bajban egyformán méltóságos magatartása és egymásbaolvasása. Nemcsak szavak hangoztatták a közös uton való haladás szükségességét, mert hiszen Salgótarján határában, piacán és annyi ezer helyen tényleges valóság ez az együtthaladás.

De ugyanakkor Prágában Be-

holnapra is jut még neki valamelyes csekélyesség, az mind adjon, adjon és adjon!!

De nem minden kéregetőnek!

Csak az igazán rászorultaknak!!

Az arra hivatott hatóságok ma igen komoly mérlegelés, környezet-tanulmányozás tárgyává teszik minden olyan egyén kérelmét, ki könyöradományok gyűjtésére tőlük engedélyt kér s csakis annak adják az engedélyt, aki erre mindenképpen rászorult. Ezen szigorú mérlegelések dacára is, — sajnos bár — de éppen ellenkezőleg keresik fel ilyen engedélyesek a társadalom azon rétegét, mely még nem tartozik az ő szomorú osztályukba. Ezeknek adjunk, mert ezeken még az egyfilléresek is segítenek.

De a Fő-utcán, a mozi előtt, vagy másutt kéregető, az embereket megállító és zaklató, rongyos gyermeköket utasítsuk el és hívjuk fel rájuk a közeli rendőrszem figyelmét, mert ezek kivétel nélkül dlszegenyek, kiket vagy a henyé, dolgozni nem akaró, parazita szülők küldtek ki a célból az utcára, vagy pedig szüleik tudta nélkül, saját tiltott és sordulatten koru gyermeknek nem való élvezeteik (cigaretták, kártya, egyéb házardjátékok) előmozdítása és kielégítéseért koldulnak. A züllés előmozdítására pedig nincs és ne is legyen pénzünk!

nes látja szükségesnek, hogy Franciaország iránti hűségnyilatkozatában Csehszlovákia egységét, szilárd-ságát és sérthetlenségét hangsúlyozza. Erre még rádupláz Barthou, aki a két országról kijelenti, hogy csak a jog és józan ész törvényeit ismeri el.

Ugy érezzük, hogy Salgótarján annál a görögtüzes kebelreborulásnál is jelen kellett volna lennie, hogy ezerszer és ezerszer elmondott igazságait evvel a lehetetlen állítással szembe szögezze, Mert mi vagyunk a kiáltó példái annak, hogy mennyire nem a józan ész és jog alapján gázolt bele országunkba a cseh hatalomvágy és telhetetlenség. A Karancson és Medvesen futó, a magyarság ele-

venébe metsző határ jogosságát, amely Somoson a falu végének elvágását, Tajtinál a templom elrepsztését jelenti, nem lehet józan ész szerűnek állítani. De azt a tényt sem, hogy Salgótarján az északra fekvő piacaitól való elvágása egyértelmű a vidék lassu haladoklásával. A Salgótarján-Karancs-berény-Romhány-Losoncz országot belepte a fű, mert arra az érverés megakadt, holott valaha egyik legerősebben igénybevett útja volt e vidéknek, talán ez az a politikai hátsógondolat nélküli probléma megoldás gazdasági téren, mint azt Barthou hirdeti?

Nem kellene egy lépést sem tennie annak, aki a józan ész alapján áll és Salgótarjánban megállapíthatná, hogy botor jogtalanság az egész békemű, amelyre talán csak egy jog adott alkalmat: az erőszak és árulás joga. De ezt nem akarja Franciaország belátni s inkább építi szövetségi rendszerét a hűtlenség és megbízhatatlanság homokjára, amelynek egyetlen célja a rablott konc megőrzése.

Mi megértéssel és méltósággal fordulunk el ettől a képmutatástól, hogy kezünkkel és szívünkkel a hü bolgár barát örömben és bajban kipróbált jobbát keressük.

Sz. I.

Eltemették Zorkóczy Sámuel.

A nagy Széchenyi álma, a magyar nemzet gazdasági kulturájának megvalósulása, hogy immár nem álom, hanem gyönyörű virága az emberi léleknek itt a Kárpátok medencéjében, — az annak köszönhető, hogy nemzetünk génusza olyan értékkel is megáldotta fajtánkat, aminő Zorkóczy Samu a Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű R. T. vezérigazgatója volt.

Sajnos, csak volt.

Mert ma már csak a fogalommal vált neve és itt maradt s öt tulélt alkotásai a mienk. Ő maga nagy hirtelenséggel és mindenkit megriasztó váratlansággal rövid szenvedés után átlépte az örökké-

A SALGÓTARJÁNI BALASSA IRODALMI TÁRSASÁG IRÁSAI.

FERGETEG

KIS REGÉNY
IRTA: SÁRLÓS LÁSZLÓ

II.

A lokomobil rángatódva zihált a saját testmelegétől, prűskölt és dobálta magát, mint egy telivér táltos, aki nem tudja vérét lehűteni, hanem még jobban fölgyújtja azt fickándozásával, mint ez a fekete vasállat, aki óriási lendkerékét eszevesztetten forgatva, az égő levegőt maga körül még jobban fölgyújtotta.

Boldics odaállt a gép mellé, nézte a pőszögő dugattyú verejtékes gerjedését, a tátottszájú cséplőszekrény mohó abrakolását és a hosszunyaku szénagyűjtő elevátor görcsös rángatódzását, amelyik most úgy nézett ki, mint egy epebajos brontosaurus, aki kazalba ökrendezi a zizgő aranyárga szalmát.

Aztán odaesett tekintete a kazal mellett viháncoló lányok csoportjára. Hatnyolc marokszedő lány ottmaradt a cséplésnél is, nem mintha nagyon buzgólkodtak volna, inkább lábatlankodtak, de el lehetett szalasztani őket ebbe a cudar melegben egy böndös friss vizért.

Boldics közéjük ment, árnyékosabb is volt a kazal oldalában. Nézte a lányokat. Az egyiket már az aratásnál észrevette, a Csomor Esztert, a kisbíró lányát a faluból.

Jönővősi erős lány volt, barnahaju, keményhúsu, vastag parasztlába már a térgyén felül meztelenedett ki a derekára felhúzott szoknyája alól, rövid ujjú színes vászon pruszlikjában hullámosan ringatózott a keble. És, amint elhaladt mellette a lány, a mozdulatlan, alélt levegőben megcsapta orrát a pendelyszag. Erre az amugyis fölforrósodott vére lángolni kezdett.

Odaszólt a lánynak:

— Eszter, hoznál-e nekem vizet?

— Hogyne, hozok a nagyságos urnak, — felelt készségesen a lány, hirtelen belepirulva, de egy kis huncut csillogással a szemében.

Már ment is, riszáló táncolással a kis tanya felé. Boldics megvárta amíg elmegy, visszament a géphez, majd sietve a szérűskert palánkja mögött elindult ő is a tanya felé, a lány után.

A tanyai kútnál érte utól a lányt. Az éppen a hűvös friss vizet loccsintotta egy mázas csuporba a horgos vödörből. Elvette a vizet a lánytól és fenéig kihajtotta.

— Jól esett, — állapította meg a lány.

— Jól!... honnan tudod — kérdezte a férfi.

— Láttam a gigájáról, úgy nyelte, mint öregapám a csigert.

— Hát te miért nem iszol? — kérdezte a lánytól és közelebb lépett hozzá. Ugy égi a szád, mintha meg volna gyújtva. Szeretném a tűzét eloltani, Eszter.

Leült a kut padkájára, lehuzta maga mellé a lányt és átölelte.

— Naccságos ur, tesszen már hagyni, — fészkelődött Eszter a férfi karjaiban. — Mennem kell, ebédre jár az idő, tesszen hagyni, vissza kell már menni a géphez.

De lánglobos parasztvére már fölgyúlt, szorosan odasimult testével a férfihez, aztán hirtelen kiszakította magát és megindult a mező felé. Boldics utána. Fölöttük a déledei nap hasalt. Körülöttük a fölperzselt mező.

— Eszter, ha a masinát elvontatják estére, maradj vissza és várj meg engem — kérlelte a lányt.

— Nem várom, nem teszem — felelt az vissza.

— Bemegyek délután a városba, hozok neked, amit akarsz.

— Nem kell semmi.

— Rubintgyűrűt, szerencse medalliont aranyláncsal, nefelejcses fülbevalót?

— Nem.

— Amit akarsz, mind elhozom, ha megvársz.

A lány nem felelt. Mentek egymás mellett. Már közel jártak a szérűskert-hez, jól hallatszott a gép eszeveszett katogása, amikor Eszter megszólalt:

— A nagyvásárkor láttam a Schlé-zinger órák kirakatában egy piros kalárist. Olyan nagy piros szőme volt, mint a juniusi hálgyogós cseresznyének. Az teccik nagyon, de a Bódi Bözsinek is teccik az.

— Ne félj Eszter, a tied lesz az máma. Várj csak meg engem.

A masina éppen élesen fűtyült egyet: hosszút, fűlsiketítőt, fűlszabadultat — ebédre.

A cséplők leültek falatozni a fák alá. Eszter is odavitt a sövény árnyékába rakott kosarárt az apjához. Odakuporogott melléje, de nem kellett neki az étel, egy darab kenyérbe rácsált bele és úgy érezte, hogy fölforrósodott vére kicserepezte az ajkát. Boldics pedig lóra ült és haza vágatott.

Ezalatt, délfelé Mária vendéget kapott. Pongrácz Endre első útja az aszszonyhoz vezetett. Hosszu esztendőket óta nem látta. Kicsit fájt és töprengő bizonytalansággal lépett be hozzá. Örömmel fogadták. Csendesen beszélgetve üldögéltek a hűvös szalonban. Párizsi élményeiről mesélgetett és néha rajtafelejtette tekintetét az asszony okos, érdeklődő szeméin, meleg szőke fején. Ilyennek képzelte, szépnek, szökének, törekenynek, megértőnek. Nevetősen és pajtáskodva össze-melegedtek, mikor a gyerek és diákkori vakációs emlékeiket idézgették föl. Már éppen bucsuzni készült, amikor belépett Boldics. Egő emberfáklya volt, átsülve a déledei nap tüzétől, a meggyulladt mezők fölvert porától, hajszolt lova párák forróságától és a fölgyújtott, türelmetlen, zabolatlan vérenek lángolásától. Szinte melegegett testi hősege a szobában.

Udvarias volt a festőhöz, de alig

Uj üzlet!

**Szép és kellemes
lesz otthona, ha
BUTORÁT**

dusan felszerelt butoráruháza-
ban vásárolja.

LÖWY GYULA butoráruház

Uj árak!

**Salgótarján,
Fő-utca.**

**R. k. templom
mellett.**

A Városi Liget vendéglőben

1. hó 6.-án délután 5 órától a

Hajrá Trojka orosz zenekar és Radics Jenő

teljes cigányzenekarával fel-
váltva hangversenyez.

Szíves pártfogást kér
Nagy József

valóság küszöbét és visszaadta talentu-
mait a Jó Istennek, akitől valóban nem
hiába kapta azokat.

Az energiák karjaiban rengő gép-
kolosszusok zugása hangtalan némaságba
fult, a kenyeret, kulturát termelő mun-
kások tizezrei mozdulatlan maradtak,
s a messze távolba küldött sóhajások
láthatatlan tömege lebegett az ezrek se-
rege fölött, akik körülvették őt apr. 27-én,
amikor életfátylának az örökkévalóság-
ba átlöbbszárították a földi maradványait
átlépték az élet és eny-
szet világának siri küszöbét.

Ha valamikor megpróbálja valaki
szoborba faragni a magyar mérnök esz-
ményét, el nem mulaszthatja: megállni e
sír felett s fel kell figyelnie azokra az ez-
rek ajkáról a felette lengő szellők szár-
nyára vett hangokra, amik a magyar mér-
nökökről vele kapcsolatban beszélnek.

A Tűz szerelmeként indult meg
élete pályáján. A mindent megtisztító és
megnemesítő és az ember keze intésének
híven, alázatosan engedelmeskedő Tűz
titkait szívta magába olyan utavalóként
az élet országútjára, amik ellenállhatatlan
kapcsolódást az Érc, a Vas, a Vil-
lám titkaival és formáit ki benne a
teste kohójába zárt lelkiséget is olyanná,
amelynek távozása szinte pótolhatatlan
űrt hagyott maga után.

A gyémánt is azonban bármily csil-
logó, csak úgy érvényesül igazán, ha
méltó keretbe foglalódik.

Zorkóczy Samu gyémántlelkének
zsenszitalitása is csak úgy tudott kibonta-
kozni, hogy mindenben megértő és méltó
tanúlni tudó keret vette őt körül és
mondotta mindvégig a magáénak s ez a
keret a Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű
R-T. volt, amelynek szolgálatában négy
évtizeden át, az elérhető legmagasabb
pozícióig emelkedve, sugározta ki anyagba,
emberszivekbe lelke kincseit.

Hogy ez a köztisztelőben álló Tár-
sulat egész különleges erkölcsi értékelést
vivott ki magának a hozzáértők előtt
nemcsak technikai bravurjai révén, ha-
nem munkáspolitikája, szociális érzéke és
különösen a legutóbbi válságos időkben
tanúsított emberséges és magasrendű
pénzügyi jártassága is, abban a többi vezérek
mellett nem utolsó érdeme éppen neki volt.

Ebben pedig nemcsak kimagasló
szaktudása, egész a Kant-i kategorikus
imperativus régióiban mozgó kötelesség-
teljesítése, munkabírása és energiája vit-

ték a főszerepet, hanem mindezek mel-
lett a szíve is.

Mert a különben hallgató, magába
mélyedő, puritán egyéniség mélyén olyan
szív dobogott, amely míg egyrészt sóha
el nem tudott szakadni Istentől és az ő
őskijelentésében foglalt örök igazságoktól
s azok szolgálatától, addig másrészt nyitva
állt mindig úgy nemzete és hazája fáj-
dalmának befogadására, mint alárendelt-
jeinek, kartársainak és munkásainak min-
dennemű hozzáfordulása előtt is. De nem-
csak nyitva állt, hanem ahol a fizikai
körülmények megengedték, meg is moz-
dult és soha sem eredmény nélkül.

És ez volt az, amely láthatatlan tit-
kos szálakból egy olyan eltéphetetlen
kapcsolatot létesített úgy vezértársa, fel-
lebbvalói és alárendeltjei s az ő szemé-
lye között, hogy annak a halál keze ál-
tal történt szétszakítása soká tántorgó űrt
és sebet hagy maga után.

Ennek a saigása izzott azokon az
órákon, amelyeken az utolsó Isten hoz-
zadot siratták el s engedték át kedves
családjá, munkatársai és tisztelőinek kö-
réből végleg a talentumokat visszakerő
örök Istennek.

D. Geduly Henrik a magyar egye-
temes egyház püspöke Nyíregyházáról
jött fehérszekfü- és gyöngyvirágdiszes
ravatalához, hogy az Úr szolgájaként
rábizza Istenre a reábizottakban hűséges
sáfárt s segítse a Krisztus ítélőszéke elé,
ugy is mint a Tiszai Egyházkerület egyik
vezérő emberét, őzdi egyházi elnöktár-
sával Marcsék Jánossal egyben, aki ben-
sőséges ima után az anyaszentegyház
utolsó áldásának utavalójával látta el.

Megható gyászdal után dr. Bíró Pál
elnök-vezérigazgató megindultsággal átha-
tott szavai keresték az érckoporsó
zára alatt álmódzó vezértársat. Történet-
filozófiai magasságokban járó s a gép-
korszak jelenkori válságát érintő nagy tár-
latokat átfogó lelkének megnyilatkozásá-
tól feledhetetlen foszlányok: Alkalmazott
voltál, de jobban sáfárkodtál megbízóid
javaiért, mintha a magadéi lettek volna.
Munkaadó voltál, de érző szíveddel s úgy,
hogy abból magadnak nem tartottál meg
mást, mint a munkát, a gondot csak...
S most mindnyájunknak össze kell fog-
nunk, hogy a legnagyobb feladatot meg-
oldjuk, mielőttünk áll — pótolni Téged...
Ezzel az utolsó akkorddal fejeződött be
a már nem is bucsubeszéd, de a legille-
tekebb helyről elhangzó életértékelés,
amit jó ember adhat a jó embernek az

várta már, hogy elmenjen. Szórakozottan,
szinte oda se figyelve erősítette meg ő
is hívásával felesége invitálását. Legalább
nem unatkozik délután az asszony, amíg
ő távol lesz, — gondolta magában. Meg-
sürgette az ebédet és türelmetlenül do-
bálta magába az ételt. Nem tudta gye-
lőre fogni az indulatait.

Ebéd után hirtelen elbucszott az-
zal, hogy a városba kell mennie, a csép-
lőgéphez valamiféle alkatrészt. Lóra
ült és bevágott a szomszédos kis me-
zővároskába. Rekkenő volt a meleg az
uccákban. Kevés kis árnyékot csak a
teppedt búbosfejű akácok adtak, meg a
nagyvendéglő fölloccsolt terasza, ahol az
elmaradhatatlan feketézők ingujjra vetkőz-
ve vitatták meg a haza sorsát.

Amikor Boldics elvágatott mellet-
tük, fölfigyelt az egész társaság, de kü-
lönösen arra, hogy a harcsaszájú takaré-
igazgató kövérbera mioszár hangján el-
bőmbölte magát:

— Há mégy, Péter?

— A vasashoz — kiabálta vissza
lőfuttában Boldics és nyargalt tovább.

De a rókaképi patikus, aki bal mu-
tatóujjával óráhégyét fölhasználva sunyi
késsel szemlélte és megállapította,
hogy a Schlesinger ékszerész és óráshoz
illet, de se menet, se jövet be sem sza-
golt a vasasboltba. Amit mindjárt közölt
is a társasággal. Természetesen ez rögtön

nagy és érdekes vitát indított volna
meg, melyben felforgathatták volna a Sze-
derkényiek őseitől a Szávayak pocskoló
hitvány gazdálkodásáig minden fölhozza-
tót, nem feledkezve meg a jöttment bu-
nyevác Boldicsok hallatlan szerencséről
és fantasztikus gazdagságáról sem.

— No lám, lám, kezdte is a telek-
könyvvezető, miközben, mivel két cukor-
ral itta a feketét, a harmadik szem koc-
kakukrot a zsebébe sülyesztette, hogy
hazavigye az anyjuknak, — de megakadt
a lámlámnál, folytatni nem tudta, mert
Boldics megállította a lovát előltük, leug-
rott róla, a kantárt a teraszkerítéshez kö-
tötte, az urakat kurtán üdvözölte, leült
közéjük, az előrohanó Muki pincértől egy
krigli sört kért és aztán hallgatott. A sört
egy hajtásra kiitta. Érezte, mint hűti le
izzó testét.

A patikus szólalt meg először:

— Hol voltál, Péter?

— A vasasnál.

— Aztán mit vettél, te Péter?

— Vasat, — válaszolta az kurtán.

— Gondoltam, aranyat.

Sose gondolkodj, te patikus,
nem neked való mesterség az. Gondol-
kodik helyetted a doktor. Mert, ha ne-
ked kellene gondolkodni a recepten, a
betegnek sose gyógyulnának meg. Na de
szerbusztok urak, megyek már, csépelünk
a tanyán.

Folyt. köv.

örök Hallgatás országának sötét kapujánál.

Utána Heinrich Viktor a Gyáripa-
rosok Országos Szövetségének bucsuját
tolmácsolta, Dr. Chotel V. a soproni fő-
iskola ifjúságának küldötteivel a tanári
kar fájdalmas koszorúját tette le a rava-
talra, kiemelve, hogy a főiskola őt ki-
tüntető szándékát megvalósítani már nem
tudván, örökre adása maradt azon érde-
meiért, amikkel az egyetemi rang kikü-
zésében excellált Zorkóczy Sámuel. Vég-
ül Schulek Frigyes professzor a magyar
mérnök és építész egyesület nevében bucsu-
zott el benne a harcostól és testvértől.

Ezután gyászkar után megindult a
koporsó s lehajtott fejek, könytől csillogó
szempárok ezrei vették körül az élete
legnagyobb büszkeségét eltemető 94 éves
őreg édesatyát, a saját vérőket az édes-
apáért feláldozó gyermekeket, a gyászoló
családot s így ért a menet a sirhoz. Ott
volt a R. M. S. T. igazgatóságán kívül
Báró Radvánszky Albert, a magyar evan-
gélizmus egyetemes egyház felügyelője,
Dr. Raffay Sándor püspök, Dr. Zelenka
Lajos egyházkerületi felügyelő, Hermann
Miksa v. keresk. miniszter, Hegedűs Lor-
ánt ny. miniszter, Róth Flóris m. kir.
bányafőtanácsos és az SKB. küldöttsége,
az őzdi és salgótarjáni stb. gyárak tiszt-
viselői és munkásküldöttsége Fabini Hen-
rik és Faragó Ede gyárigazgatók vezeté-
sével. Salgótarján város képviselőjében
Horváth László polgármester helyettes és
Dr. Tóth Mátyás, a salgótarjáni róm. kath.
és evangélikus egyház képviselői, Dr.
Szabó Lajos főgimnáziumi igazgató, stb.,
stb., akik mindegyikének egyenként is
fájdalmasan esett imádságba merült szív-
vel köszönni el a koporsó lakójától.

A sirnál dr. Domján Elek sátoralja-
ujhelyi lelkész, a tiszai egyházkerületben
elnöktársa áldotta meg az anyaszentegyház
áldásával. Faragó Ede őzdi gyárigaz-
gató az őzdi üzemet naggyá fejlesztő és
viharos időkön át vezérő elödtől vett
megrázó beszédben bucsút, vitéz Kazsó
L. a halott „őzdi fiait” nevében köszönt
el a felejtethetetlen pártfogótól s aztán
beteljesedett a minden halandók földi
sorsa.

És Zorkóczy Sámuel is megtért
ősei közé s a ráboruló hantok 95 ko-
szoru virágai alatt megkezdte örök ál-
mait, amelyek világában az alkotó és te-
remtő munka csatateréről, helyét az
utolsó órákig híven állva meg, úgy ér-
kezett, hogy életpályának iver közvetlen
lendülettel emelkedett egész az örökké-
valóság végtelenjébe elvesző magasság-
okba.

Életpályájának utjelző adatai:

Zorkóczy Zorkóczy Samu a Rima-
murány-Salgótarjáni Vasmű Részvénytár-
saság műszaki vezérigazgatója. m. kir.
kormányfőtanácsos, született 1869-ben,
Radványban.

A gimnáziumot Besztercebányán és
a pozsonyi ev. lyceumban végezte, vas-
kohómérnöki oklevelet a selmecbányai
főiskolán nyert, mely után a főiskola ta-
nársegédnek hívta meg. Önkéntesi éve
leszolgálása után 1894. évben a Rima-
murány-Salgótarjáni Vasmű r.-t. salgó-
tarjáni acélgyárához neveztetett ki mint
gyári mérnök, innen 1900 évben az őzdi
vas- és acélgyárhoz helyeztetett át. 1904
évben főmérnök, 1905-ben az őzdi gyár-
igazgató, 1910-ben a budapesti vezér-
igazgatóságnál központi szakigazgató,
1914-ben központi műszaki igazgató,
majd az 1927 évben műszaki vezérigaz-
gató. Az Országos Magyar Bányászati
és Kohászati Egyesület elnöke, a Bu-
dapesti Mérnöki Kamara alelnöke, a
Magyar Anyagvizsgálók Egyesületének
alelnöke, a soproni m. kir. Erdőmérnöki,
Kohómérnöki és Bányamérnöki Főiskola
államvizsgabizottságának tagja, az őzdi
evangélikus egyház felügyelője stb.

A salgótarjáni acélgyári tisztí ka-
szinó elhunytával kapcsolatban, disztag-

ját gyászolva benne május 1-én gyász-
ulást tartott, amelyen Nagy Bertalan
igazgató áldozott kegyeletos és meleg
szavakban emlékének, ugyancsak a meg-
kásolvasóegylet is gyászulés keretében
bucszott tőle el Horváth Károly főmér-
nök elnöke alatt. Mindkét egyesület
egyhangulag kimondotta, hogy helyisé-
geiben is 3 hónapos gyászszal áldoz Zor-
kóczy Samu vezérigazgató feledhetetlen
emlékének.

Dr. Cs.

Gábrriel bácsi leteszi a karnagyí pálcát.

A mai Magyar Esten egy vékony
kis fapálcika fog a magasba lendülni; len-
dülése nyomán megzeng a zenekar, énekel,
viharzik, lehalkul és feldübörög — és az
utolsó akkord után egy fardat és öre-
gessé vált kéz leteszi a pálcikát, csendes
mosollyal meghajol és lelép a karmesteri
pulpitusról, — utoljára. Gabriel Antal, a
bányatársulati zenekar karnagya ma este
hucsuk el zenészeitől, közönségtől, hogy
40 évi szakadatlan, sikerekben és küz-
delmekben gazdag működés után a jól
megérdemelt pihenésnek éljen.

Negyven esztendő! Hány ezerszer
lendült meg a vékony karmesteri
pálca ezalatt, hány örök szépségű mű ke-
rült hivatott és ihletett tolmácsolásra ál-
tala! Egy emberöltőt élni egy nagy és
magas színvonalu zenekar élén; négy év-
tizedet a hegedűk énekében, a rézfúvók
harsogásában, az üstdobok menydörgésé-
ben, abban a legszebb emberi közösség-
ben, melynek zenekar a neve. Ennek a
munkának a szépségét és lélekgyógyító
értékét csak az tudja igazán megérteni,
aki már maga is megpróbálta, milyen hal-
latlanul nagy öröm, milyen mély és gaz-
dag lelki gyönyörűség a zenei harmóni-
áknak tette részese lenni! Milyen ma-
gasztos érzés közel léphetni a zene titán-
jaihoz; Bethowen és Mozart lelkének a
tolmácsává válhatni és dirigálás közben
átélni az emberi lélek minden fájdalmát,
örömet megalázkodását és felmagasztosul-
lását!

Ezt csinálta, ezt élte Gabriel Antal
negyven éven keresztül, mely meggyőző-
déssel és azzal a bölcs és emelkedett de-
rűvel, melyet csak a nagy szellemek át-
sugárzása tud adni az ember életének.

A bányatársulati zenekar az ő keze
alatt fejlődött ki és érte el a tökéletes-
ségnek azt a fokát, melyben ma áll és
amely képessé teszi a legnehezebb zenei
feladatok megoldására is! Gabriel Antal
nem volt soha viharzó karmester. Nem
ismeri a széles gesztusokat, a zene pan-
tomimszerű előjátszását, a karmesteri ex-
tázist. Az ő mozdulata mindig csendes
volt, linom és artisztikus, de a figyelmes
hallgató meg kellett hogy érezze, hogy a
letompított mozdulatok mögött ott lüktet
a ritmus, az erő és egy mindent össze-
fogó hatalmas akarat!

Az idő, a rohanó évek megörölték

ASPIRIN
tabletták

meghűlés első jelei-
nél és fejfájásnál

Gyógyszertárban kapható.

öt is. Fáradtta lett a test, nehéz a könnyű kis pálcá és a törődött fizikum parancsolóan követeli a nyugalmat. Ma elbucsu-zik Salgótarján közönségétől és elbucsu-zik az ő kedves zenészeitől. Várja a csend, várja a nyugalom, de ezt a csendet itt fogja szőni édes és meleg melódiákkal az a nagyrabecsülés és szeretet, melyet utána küldünk mindnyájan, akiknek életébe szépséget, szeretetet és bölcs meg-nyugvást hozott a zene szárnyán! Ked-ves Gabriel bácsi, a Te nyugalomba vo-nulásodat a legszebb zene: a szívek mu-zsikája kíséri!

Hirdessen „A MUNKA”-ban!

Hírek és különfélek

Házasság. Kiss Ilona és dr. Hol-csek Béla városi tiszt főügyész házassá-got kötöttek Salgótarjánban. (Minden külön értesítés helyett).

Bucsuzás. Hosszu évtizedek után nyugalomba vonulok és Salgótarjánból eltávozom. Minthogy egészségi állapotom nem engedi, hogy kedves ismerőseimtől külön-külön búcsúzzak el, ezúton mon-dok istenhozzádot e város és vidék nagy társadalmának, amelyik hívásbeli törekvéseimet oly megértően méltányolta és elismerte. Gábor Antal és felesége.

Főigazgatói iskolalátogatás. Folyó hó 2-án, 3-án és 4-én az állami polgári fiú és leányiskolában tartózkodott dr. Leidenfrost Gyula egyetemi magán-tanár, a budapesti kerületi polgári isko-lának kir. főigazgatója. A főigazgató a tanári kar komoly pedagógiai munkájá-val, valamint az iskola igazgatásával teljes mértékben meg volt elégedve.

Halálozás. Kurzbacher József a Budapest-Salgótarján Gépgyár és Vasöntő rt. helybeli gyárának ny. raktárfőnöke f. hó 3-án rövid ideig tartó betegség után Somoskőújfalun elhunyt. Holttestét családja idehozatta s f. hó 4-én délután a bányatársulati ravatalozóból temették el nagy részvét mellett. A Hirsch-gyár tisztikara és munkássága Tarnay Kálmán főmérnöknek a vezetésével nagy számban jelent meg a temetésen. Vladimir Gyula somoskőújfalui áll. tan. apósát gyászolja az elhunytban.

Hősök ünnepe. A helybeli real-gimnázium és polgári iskola a hősök em-lékének megünneplésére f. hó 8-án d. e. fél 12 órakor a Főtéren, a Hősök szobránál hazafias ünnepélyt rendez. Az ünne-pély műsora: 1. Hísekegy. Énekli az ifjuság. 2. Jakab Ödön: Imádság, szavalja Varga Gyula polg. III. b. oszt. tanuló. 3. Mécs László: Hiszek a vérszerződés-ben. Előadja a realgimn. szavalókórus. 4. Ünnepi beszédet mond Kurinsky Jó-zsef polg. isk. tanár. 5. Riadó. Énekli a polg. fiúiskola énekkara. 6. Finta Sán-dor: Kárpáti ballada. Szavalja Regőczy Sándor realgimn. II. o. t. 7. Vörösmarty: Szózat. Előadja a realgimn. szavalókórus. 8. Rendületlenül! Énekli a polg. fiúisk. énekkara. 9. Gyula diák: Éjféli lázak Szavalja Bodnár Ilona polg. isk. IV. o. tanuló. 10. Himnusz. Énekli az ifjuság.

Menetrend-változás. Képviselőnk dr. Sztranyavszky Sándor a május hónap szokásos vasúti menetrendváltozás miatt már jóelőre érdeklődött a városunkból induló vonatok esetleges változása ügyé-ben. Így sikerült figyelemmel kísérnie, ez egyébként kisebb jelentőségű dologban is elejét venni annak, hogy a nem ked-vező változtatást megakadályozta. Mint értesülünk — saját kezűleg — eljárt dr. Sztranyavszky Sándor a Máv. Igaz-gatósnál, ahol a következő előnyös vonatjáratokat sikerült biztosítani. A reggel 8 órakor Pest felé induló vonat he-

Lóser László nyugdíjba vonul.

A vall. és közokt. m. kir. Minisz-ter Lóser László salgótarjáni áll. el. is-kolai ig. tanítót 1934 évi május 1-el nyugállományba helyezte és a II. körz. áll. fiúiskola vezetésével Dr. Visnovszky Rezső vármegyei kir. tanfelügyelő, Kör-mőczy György áll. el. isk. tanítót bízta meg.

Lóser László ig. tanító működését 1894-ben kezdte. Salgótarjánban 1911-óta működik 40 éves tanítói pályáján, egész tudásával és fáradságot nem isme-rő munkával arra törekedett, hogy a gondjaira bízott gyermekekből igazi val-lásos, erkölcsös és hazafias polgárokat neveljen.

Lóser László ig. tanító, nem-csak ezen munkáját látta el mindenkör a legnagyobb lelkiismeretességgel, hanem közéleti szereplésével is közismertté tet-te nevét. Zenei tudásával mindenkör készséggel állt rendelkezésére az őt fel-

kérő társadalmi egyesületeknek. A nagy-bőlti szertartások körül a passió betani-tásával nagy munkát végzett, s a nagyhéti vallásos áhitat kimélyítéséhez is nagyban hozzájárult.

Kitűnő orgonista, kitűnő tanító és kartársainak igazi megértő barátja volt. Növendékei őszintén szerették és gyer-meki szeretettel ragaszkodtak hozzá. Szerénysége közismert volt és ezzel az város tiszteletét sikerült megszereznie.

Nyugdíjba vonulása alkalmából mi is szeretettel köszöntjük. Élvezze sokáig a jól megérdemelt munka utáni pihenést. Kívánjuk, hogy azért, amiért egész tani-tói pályáján át fáradozott: nagy Magyar-ország feltámadását egészségben megér-besse.

Körmőczy György igazgatói meg-bizását örömmel vettük, s munkájához Is-ten áldását kérjük.

lyett, 8 óra 20 perckor motoros vonat lesz. Hatvanban átszállással, Budapestre ér 11 óra 16 perckor. — A reggel 5 óra 10 p-kor induló vonat helyett 6 óra 1 perckor indul közvetlen személyvonat és Budapestre ér 10 óra 10 perckor — Bu-dapestről 17 óra 15 perckor indul sze-mélyvonat közvetlen szerelvényvel és ide ér 20 óra 25 perckor. Más változás — amint értesülünk — az itt említett elő-nyös, kedvező változásokon kívül nincs.

Meghívó. A Salgótarjáni Szent Erzsébet Róm. Kath. Nőegylet 1934. évi május kó 10-én délután 4 órakor tartja a Kath. Kör kistermében VI. évi rendes közgyűlést, melyre a nőegylet minden tagját meghívja az Elnökség. Tárgysoro-zat: 1. Megnyitó. 2. A tisztikar igazgató választmány és számvizsgáló bizottság le-mondása illetve újra választása. 3. El-nöki megnyitó. 4. A múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesi-tése. 5. Jelen közgyűlés jegyzőkönyvé-nek hitelesítésére két tag kijelölése. 6. Főtitkár jelentés. 7. Főpénztáros jelen-tése. 8. Számvizsgáló bizottság jelentése. 9. Indítványok. Az alapszabály 8 §. f. pontja értelmében a közgyűlés előtt 3 nappal az igazgatóhoz írásban bejelen-tendő. 10. Záróbeszéd.

Van-e remény a helyzet javulására? Ez a kérdés van ma már mindenkinek az ajkán. Felesleges a kérdés akkor, ha fájdalmakat érez, mert hiszen ön is tudja, hogy Dianna sósborszeszt kell használnia.

Ma este fél 9 órakor kezdődik a jótékony nőegyletek „Nagy Magyar Estje”.

Tudja Ön már, hogy az ismert Aspirin-tabletták 1895-ben beható kísérletek és tudományos kutatások után kerültek forgalomba és immár kb. 38 év óta az emberiséget a „meghűlések” elleni védekezésnél támogatják. Hűlések minden tünetei-nél, influenza, spanyol járvány, reuma, csusz, ischi-ásnál ma már az egész világon Aspirin-tablettá-kat az eredeti csomagolásban a „Bayer kereszttel” szedik.

A mezőkövesdi szt. László konviktusba amely a magyar vidék-nek hivatalos elismerés szerint is egyik legjobb fiúnevelőintézete, az 1934-35 tanévre szóló jelentkezések folyamatban vannak. A megüresedő helyekre legin-kább a középiskola első osztályba jövő növendékeket vesznek fel. Tartásdíj évi 600 P. Részletes tájékoztató.

A „Nagy Magyar Est” rendező-bizottsága köszönettel nyugtázza a követ-kező, eddig beérkezett adományokat: dr. Chorin Ferenc 200 P, Söpkéz Sán-dor 10 P, Fehér Tivadar 100 P, özv. Légrady Béláné 25 P, dr. Förster Kál-mán és neje 25 P, Rimamurányi Vasmü-r.-t. 20 P, dr. Pollatsek Ármán és neje 20 P, Kiss Lajos és neje 20 P.

Iskolán kívüli népművelés. Bag-lyasaján az iskolán kívüli népművelés ke-retén belül zenetanfolyamot szervezett meg Bender Károly bányatársulati igaz-gatótanító. Négy hónappal ezelőtt kezdte meg a vonószerek tanítását, mely 18 olyan tagból állott, kik közül alig kettő-három volt némileg megbarátkozva a he-gedűvel és vonóval. Legtöbbjük a négy-havi tanfolyam alatt tanulta meg vas-szorgalommal a hegedű, brácsa, cimbalom, nagybőgő, tárogató és fuvola kezelését és a hangjegyek ismeretét. Április hó 21-én, szombaton este a tanfolyam ünne-pélyes befejezésül hangversenyt adtak, hol a baglyasi kaszinó nagytermét telje-sen betöltött tisztviselő és munkás közön-ség előtt beszámoltak tudásukról. Előad-

tak indulót, románcot, keringőket, magyar hallgatokat és csárdásokat egyvelegek alakjában s egy ügyes tangót is. Megható volt látni és hallani a kéréses kezű, a munkától megduzzadt ujjú munkások igyekezetét, hang és harmónia tisztaságát s fejlett ütemérzékét. A hangverseny számaikat tarkította az ottani Iparoskör dalárdája komoly énekszámokkal szintén Bender Károly vezényletével, valamint a munkások fuvós zenekara könnyebb fajú klasszikus művekkel Hurka Vencel kar-mesterük betanítása és vezényletével, min-den műziszt kielégítően. A hangverseny végén a zenetanfolyam növendékeinek nevében Bodorovszky köszöntö meg ke-resetlen szavakban Bender igazgatótanító nagy ügybuzgalmát s fáradhatatlan tevé-kenységét. Ezekhez az elismerő szavak-hoz méltán csatlakozott a hangverseny közönsége is, mert Bender Károly az a pedagógus, aki az iskolán kívüli népmű-velés keretén belül kínáló gyakorlati tanulmányokból mindig a legnehezebbe-ket válogatja ki, (példa reá: elektrotech-nikai, geológiai, varró, főző tanfolyam), hogy korát felülhaladó szorgalmának minél nagyobb tevékenységet biztosítson. A hangverseny bevétele a tanfolyam apró költségeinek fedezetén kívül az épülő baglyasajai templom építési kasz-száját gyarapította.

SPORT.

F. hó 6-i sportesemények.

I. osztály.

SBTC—SSE.

SSE pálya d. u. 1/25 óra.

Biró előreláthatólag Majovszky Bpest.

A helyi derbi elé nagy várakozás-sal tekint a sportpártoló közönség. A magunk részéről az a kérésünk a játéko-sokhoz, hogy a helyi derbi lovagias küz-delem és abszolút fair játék legyen, hogy a mérkőzésre menő előreláthatólag nagy-számu közönség valóban élvezze is a szép sportot.

PTK—SAC Perecesen.

DAC—PBÜSE Diósgyőr.

BTK—DVTK Bányász.

MVSC—MESE Miskolc.

Mátravidéki II. osztály.

HAC—SBTC Ű Hatvan.

SFC—BSE Salgó. Biró Takács Ferenc.

Mátravidéki III. osztály.

SBTC B—KSC SBTC pálya.

1/26 óra. Biró: Tóth Kálmán.

PBÜSE III.—MTE Pálfalva.

4 óra. Biró: Nagy János

HSE—PSE Horthy telep

3 óra. Biró: Vilezsál Árpád

SBTC lev.—Lőrinci Sbtc pálya

fél 2. Biró: Völcker Ernő

RTC—SSE hal. Rónatelep

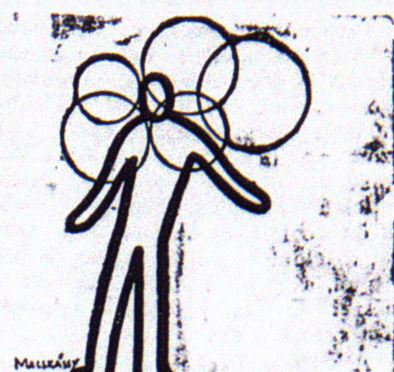
fél 2. Biró: Takács Sándor.

Hivatalos értesítő

Kivonat az ÉLASz Mátravidék III. osztálya Intéző Bizottságának 1934. május 2-án tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

A Bizottság a KSC—MTE 1934 április 29-éről elmaradt bajnoki mérkőzést 1934. május 31-re tűzi ki.

A SSE beadványát, a május 6-ra kisorsolt RTC elleni bajnoki mérkőzés elhalasztása ügyében nem tárgyalja, mi-után az RTC az elhalasztáshoz nem já-rult hozzá.

HA ROSSZÚLVAN, SZÉDÜL
SEGITSEN MAGÁN!
DÖRZSÖJE BE HOMLOKÁT,
SZAGOLGASSON
DIANA
SÓSBORSZESZT!
SÁRGÁ PAPIR-PIRÓS PAJZS

Uj igazolások. Kövári Józsefet, szül. 1913. és Vaspál Pált, szül. 1917. iga-zolja 1934. április 28-ával a HSE-hez.

Guba Pált, szül. 1906., Patre Mi-hályt, szül. 1912. és Kaszás Illést, szül. 1913. igazolja az LSE részére, 1934. má-jus 2-ával.

Felszólítás. Felszólítja az SBTC levente egyesületet, hogy Smelkó Károly születési adatait az előadó címére sürgő-sen küldje be, addig a játékos arcképes igazolványát visszatartja.

Igazolja a következő mérkőzéseket:
SBTC lev.—HSE 6:1 SSE—PSE 2:1
PBÜSE—RTC 2:0 LSE—SBTC b) 3:3

Weiss s. k. Boray s. k.
elnök. előadó.

Kivonat az ÉLASz Mátravidék III. osztálya Fegyelmi Bizottságának 1934. május 2-án tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

A Bizottság Juhász Gyula HSE já-tékost a fegy. szab. 348. a. §-a alapján egy hétre, 1934. május 7-ig a játéktól eltiltja.

Weiss s. k. Boray s. k.
elnök. előadó.

Tartozó egyesületek:

Május havi tagdíj, befizetendő 1934. május 19-ig.

Mátránovák TE	—
Lőrinci SE	1—P
PBÜSE Akarat	—
SSE Haladás	1—P
SBTC b)	—
SBTC levente	—
Pásztói SE	1—P
Horthy-telepi SE	1—P
Kisterenyi SC	—
Rónabányai TC	—

Boray előadó. ifj. Vertich pénztáros.

Nyaraljunk itthon!

A mindennapi élet robotja után sóvárogva várjuk azt a napot, amikor lelkünk és testünk felrészletére a ter-mészet szépségében és fenségében ra-gyogó tájait felkereshetjük.

Nyomasztó bubánat az ami a ma-gyar hazafi lelkére ránehezedett, mely-nek Trianon az előidézője. Sulyos csa-pást jelent a magyar közgazdaságra, hogy tengeri vagyont érő ékessége, pazar dísz; a Kárpáti-medence, Erdély s a magyar Felvidékek glóriás koszorúja került barbár kezekbe. Legfájdalmasabb a magyar tra-gédiában az, hogy az oláh barbarizmus-nak juttatta, Nyugat civilizációjá-tól vadregényes tájainkat, melyeket ki-rándulások alkalmával felkereshettünk. Szerencsére csonk hazánkban is maradt még egy pár ékesség, ahol pihenést nyer-het fáradt testünk.

A fáradt test és kimerült lélek a természet csodás gyógyítóhatásától lesz üdév. Öltön minél nagyobb arányokat a természethez való visszatérés. Kapcsolódjunk ki időnként a mindennapi kör-nyezetünkől és keressük fel hazánk természeti szépségeiben gazdag tájait. A hegyeknek a magasba törő csúcsaira föl-kapaszkodva szemlélhetjük a fenséges pa-norámát; végig nézhetjük azt amit a leg-tökéletesebb építőművész, a Mindenható alkotott.

Épületkő eladás.

Felhívom az építkezni szándé-kozik figyelmét arra, hogy a Somoskőújfalusi Sebaj bányát ismét megnyitottam, melynek épületre alkalmas lövet már f. hó 6-tól több színben szolid ár mellett szállítok.

Árajánlatot kérjen

Neuman Árpád
Somoskőújfalui.

Tanulást, új ismereteket tapasztalat-szerzést és szabadságot hoz számunkra az utazás. A gondtalanul daloló madarak levegőbe szálló éneke is gyönyörködött bennünket. Lelket és életet mentő, üdítő és szórakoztató a szabad természet ölen megpihenni. Így lesz műveltebb, gazdagabb lelkű ifjúság s az ifjúságból szebb lelkű önálló férfi és honleány. A szem élénk, a tekintet éles és ragyog a boldogságtól, a gyönyörűségtől, amikor a természet a maga páratlan szépségét tárja a szemlélő elé.

Áthátja a lelkeket az Istentől kapott varázsló szépségével. Bűnvágy- és élvezethajhásztól szabadt meg és ölel magához a természet. Hiszen már-már egészen elanyagiasítja az embert a brutális kenyérharc, megfosztja lelkét szépségtől. Megismerhetjük hazánk szépségeit, földjét és népet, amit csak a földrajzi előadásokból ismertünk meg. Amikor a tájak szépsége rá volt bízva az ember képzeletére, ami gyakran nagyon halvány és határozatlan képet nyújtott a leírt tájakról, az ott lakó népek életéről, festői népviseletéről. A gyönyörű képet csak úgy tudjuk megörökíteni, ha azokat saját szemünkkel látjuk. Utazzunk más vidékre, gazdagítsuk lelkünket a természet ismeretlen szépségeivel.

Trianoni békeparancs közgazdasági életünket súlyosan és nyomasztóan megbennevelte. Közgazdasági életünk fejlődését úgy is javíthatjuk, ha mi is hozzájárulunk azzal, hogy itthon nyaralunk, ha felkeressük csonka hazánk ékecségeit. Nem pazarlás ez, nem is luxus, még a takarékoság ellen sem vétünk, ha erszényünkhöz mértelen e célra áldozunk. Kötelességünk ez nemcsak nemzetgazdasági érdekből, hanem saját jólfelfogott érdekünk is, hogy abba a propagandaszerű áramlatba, melyet sok ember követ, mi is bekapcsolódjunk. A pénzt kiadjuk ugyan, de nem a külföldi tőke gyarapítására, hanem a magyar közgazdasági élet fellendítésére, amelynek következménye a mi, az egyes ember jobb anyagi helyzetének javulása és boldogulása lesz.

Minden ember páratlan a maga szemében. Pótolhatatlan veszteség, ha közülünk, kis számú magyarok közül bárki is képtelenné válik az életre. A magyar élni akarás mellett bizonyítunk és cselekszünk, ha megátadott egészségünket javítani, vagy szervezeteinket edzeni akarjuk azzal, hogy időnként egészségesebb vidékre utazunk, ahol melegebb a napfény, tisztább a levegő.

Közismert, hogy a tuberkulózisnak, mely oly vérszenen pusztít hazánkban kizárólagos gyógyszere a napfény, a tiszta ózondus levegő. Meneküljünk hát ki a porfelhős Koch bacillussal telített légkörből a hegyek közé, az életet igéző, megváltó paradicsomba, mert életünkért felelősek vagyunk. hiszen egészséges egyénekből tevődik össze az egészséges nemzet s a szebb magyar jövő.

Hogy hová, merre utazzunk, erre nézve utmutatásul szolgál a Máv által kiadott és terjesztett „Utazgassunk hazánk földjén” c. könyvecske. Ezen kis füzet lakonikus választ ad ugyan kérdéseinkre, de tájékozódásra jó szolgálatot tesz. Rendben és logikus összefüggésben sorolja fel azon tájakat, melyeket úgy egészség, mint üdülés és ismeretszerzés céljából felkereshetünk.

Azon reményben, hogy nem a külföldi tőke gyarapítására fogják áldozni nyaralásra szánt pénzüket, hanem a magyar gazdasági élet fellendítéséhez járulnak hozzá és nem fogják gyermekük zsenge lelkét, valamint saját lelküket idegen emlékekkel és benyomásokkal megtölteni, befejezem mondanivalóm a szebb, boldogabb magyar jövő reményében, mert a napsugár már lassan áttör a ködfátyoltól s a meleg napsugár teljes ragyogását még mi akarjuk megérni; mai nemzedék.

Karinszky József.

Árverési hirdetmény.

A mátranovákai volt urbéres birtokosság Mátranovák község határában fekvő mintegy 245 khöld erdő és legelő területének vadászati joga Mátranovák községhezánál 1934. évi május hó 12-én délután 3 órakor nyilvános szóbeli árverésen 10 évre bérbe adatik.

Árverési és szerződési feltételek a salgótarjáni m. kir. erdőhivatalnál megtekinthetők.

Mátranovák, 1934. május hó.

Erdőbirtokosság

A Magyarországi Kárpát Egyesület salgótarjáni osztályának első hivatalos turája.

Szokatlanul népes és hangos volt a lőtéri állomás perronja szombaton, mikor a szép számmal összejött turisták lelkes vezetőjükkal, dr. Förster Kálmán polgármesterrel első hivatalos turájukra, a Galyletőre indultak.

A Zagyvápálfalván csatlakozó turistákkal mintegy 30-an gyönyörű nyári napsütésben, lassu menetelssel este fél 8 órakor lépték át a kedves menedékház küszöbét, ahová nem sokkal később a pásztói turisták is „befutottak”.

Este 8 órakor a vidám társaság vacsorához ült, melyhez az étvágygerjesztő, váratlan meglepetésre, a recski cigányok szolgáltatott. A vacsora végeztével került sor a 25 éves és a 10 éves tagoknak a MKE diszjelvényével való kitüntetésére, melyeket dr. Vigyázó János a MTSz főtitkára és a MKE alelnöke keresetlen és egyszerű szavak kíséretében nyújtott át az érdekelteknek. As első diszjelvényt dr. Förster Kálmán polgármesternek, annak a fáradságtól és lelkes uttörőnek nyújtotta át, aki a Magyarországi Kárpát Egyesületet a csonka hazába átvittette és a salgótarjáni osztályt oly nagy agilitással megszervezte. Majd sorra következtek; dr. Förster Kálmáné, a kedves élettárs, ki mindenütt ott látható a szerető férj oldalán, hogy egyforma arányban vegye ki részét az építő és szervező munkában. Ezután következett Rókafalusi Lajos, a salgótarjáni turisták kedves Roky-ja, kinek páratlan agilitását külön nem is kell méltatni. Majd Horváth tanácsnok, ki szerényen és csendben meghúzódva, osztályunk létrehozásában tevékenykedők közül egyike volt az elsőeknek. Végül a minden turán résztvevő Zámecsni nővérek, Karattur Antal főmérnök, Obrincsik Ernőné és Kaszper Kálmán titkár, a salgótarjáni osztály „öreg” tagjainak kitüntetése. A kitüntetettek nevében először dr. Förster Kálmán polgármester, elnök mondott meghatódottan őszinte szívből jövő köszönetet, majd átadta a szót Horváth tanácsnoknak, ki megilletődött lélekkel tartott rövid beszédében megemlékezett azokról a lelkes tagokról, kik a Mindenható kifürkészhetetlen akarata folytán a földi vándorok soraiból már eltávoztak és akik ugymond most lélekben valószínűleg itt vannak közöttünk.

Ezek után következett 3 új tagnak a felavatása a turista szokásoknak megfelelően, mikor is a kijelölt keresztapának „áldást osztó” tevékenykedése fényes derűt csalt a vidám társaság közé, kik aztán az ütemes, magyaros cigánymuzsika mellett a késő éjjeli órákig, a fáradság jeleit egyáltalán nem mutatva, ropták a csárdást.

Vasárnap délután a menedékháznak bucsút mondvá, egy felejthetetlen nap emlékével gazdagabban tért haza a társaság.

Salgótarján megyei város polgármesteri hivatalától.

6010/1934. sz.

Tárgy: A házbérjövdelemben beállott változások bejelentése.

Hirdetmény.

A ház tényleges birtokosa a házbérjövdelemben időközben beállott változást (emelkedést, vagy csökkenést) az e célra szolgáló és a városi adóügyi osztálytól 6 fillért beszerezhető nyomtatványon házanként külön-külön folyó hó 20-ig köteles a városi adóügyi osztálynál bejelenteni. A beállott változás alapján az év második felére kivetett házádo helyesbítve lesz.

A bejelentés tárgyát alkotja minden

Telefon: 46.

SALGÓ SERLEG CSOPORT Telefon: 46.

HIVATALOS KÖZLÖNYE

Hivatalos helyiség: Salgótarján, Fő-utca 244. sz. - Köszö: SZABÓ JÓZSEF elnök és KRAUTER GYULA főtitkár.

Intéző és fegyelmi bizottság.

Kivonat a bizottság folyó hó 1-én tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

A bizottság JTC, FBSE és Törekvés egyesületeket 1 P pénzbirággal sújtja azért, mert a legutóbbi Hivatalos Közönlönyben közzétett tanácsülés azon határozatának, hogy a mérkőző felek tudósítást kötelesek beküldeni „A Munka” lapnak, nem tettek eleget. E pénzbüntetések folyó hó 6-áig játékgjog felfüggesztés terhe mellett befizetendők.

A bizottság az elnökséggel egyetértően örömmel veszi tudomásul KLE azon ajánlatát, miszerint egy 40 cm. magas serleget ajánl fel a Salgó Serleg csapatjai részére, amely serlegért az ide beosztott csapatok kiesési rendszer mellett vívnak meg küzdelmeiket s a döntőbe bekerült két legjobb csapat első helyezettje nyerné el illetve venné birtokába egyszer és mindenkorra ezen serleget, e mellé ezen csapat játékosai még 11 drb. nagy-ezüst érmet kapnak. Mig a második helyezett játékosai kis-ezüst érmet kapnak.

Tudomásul veszi továbbá KLE azon kívánságát is, miszerint a KLE Serleg összes mérkőzései Kisterenyén, a KLE pályán játszandók le, KLE megrendezésével. Az oda utazó csapatok pedig utiköltségeiket saját maguk fedezik.

A bizottság a KLE Serleg mérkőzéseinek sorsolását a következő ülésen ejti meg. A mérkőzések kezdési időpontját pedig folyó hó 20-ában állapítja meg. Határozatilag kimondja továbbá, hogy a bizottság által a KLE Serleg mérkőzésekre beosztott csapatok a sorsolás értelmében kötelesek részt venni ezen körmérkőzésen.

A bizottság felkéri KLE-t, hogy a KLE Serleg mérkőzések idejére — ezzel kapcsolatos ügyek intézésének ellenőrzése céljából — egy delegáltat küldjön be az intéző és fegyelmi bizottságba.

Igazolja a következő mérkőzéseket:

ZISE—KLE 5:1 SISE—FBTC 2:2
ETK—JTC 3:2 SAC—FTC 4:2
BSE—SPAC 7:2 FBSE—ZTC 0:0

A bizottság április hó 29-ére kitűztet Törekvés—KAC mérkőzés 2 pontját 0:0 gólaránnyal Törekvés javára igazolja KAC késői megjelenése miatt.

A bizottság április hó 22-ére kitűztet BSE—ZISE mérkőzést a fegyelmissabályzat 207 §-ának a) pontja szerint megsemmisíti s annak újrajátszását semleges pályán (SAC pályán) folyó hó 13-án rendeli el, mert beigazolást nyert, hogy ezen mérkőzés BSE hibájából nem volt befejezhető. A bizottság figyelmezteti BSE-t, hogy publikumát fegyelmezze s a mérkőzés zavartalan lefolyását biztosítsa. Ezen mérkőzésen történt incidens miatt a bizottság Szabó Ignác SSCs tanácsagot a fegyelmissabályzat 364. és 333. §-ának e) pontja alapján 1 és fél évre eltiltja a Salgó Serleg Csoportban viselt mindennemű tisztségétől 1935 év november hó 1-ig. Ugyancsak eltiltja a Salgó Serleg mérkőzések pályalátogatási jogától

egy fél évre, november hó 1-ig. Guth Géza SSCs intézőbizottsági tagot a fegyelmissabályzat 364. § és 333. §-ának c) pontja alapján 6 hónapra eltiltja a Salgó Serleg Csoportban viselt mindennemű tisztségétől, folyó év november hó 1-ig. Ugyancsak eltiltja a Salgó Serleg mérkőzések pályalátogatási jogától 2 óra július hó 1-ig.

Surányi István ZISE játékosat a fegyelmissabályzat 330 §-ának c) pontja alapján 3 óra eltiltja a játéktól július hó 23-ig.

Sisák Pál ZISE játékosat a fegyelmissabályzat 330 §-ának a) pontja alapján 1 óra eltiltja a játéktól május hó 29-ig.

Lepény Károly ZISE játékosat a fegyelmissabályzat 330 §-ának a) pontja alapján 1 óra eltiltja a játéktól május hó 29-ig.

Szomszéd Ignác KLE játékosat a fegyelmissabályzat 330 §-ának a) pontja alapján 1 óra eltiltja a játéktól május hó 29-ig.

A Bizottság április hó 29-i ZISE—KLE mérkőzés alkalmával a KLE levonulását indokainál fogva tudomásul veszi a KLE megbüntetésétől eltekint. ZISE egyesületet pedig figyelmezteti, hogy játékosait fegyelmezze, mert a jövőben hasonló esetek megismétlése miatt a bizottság azokkal szemben a legszigorúbban fog eljárni.

A bizottság Sütz János FBTC játékosat a fegyelmissabályzat 348 §-ának a) pontja alapján 1 hétre eltiltja a játéktól május hó 7-ig.

A bizottság Kánva Gyul JTC játékosat a fegyelmissabályzat 348 §-ának a) pontja alapján 1 hétre eltiltja a játéktól május hó 7-ig.

Május hó 6-i mérkőzések beosztása:

Egyesület	óra	pálya
FBTC—ZISE	d.e. 11	SBTC
BSE—SISE	1/2 4	BSE
KLE—SPAC	4	KLE
ZTC—SAC	3	ZTC
KAC—FBSE	1/2 3	ETK
ETK—Törekvés	1/2 5	ETK
FTC—JTC	4	FTC

Szabó József
elnök.

Krauter Gyula
főtitkár.

Tartozó egyesületek:

Egyesület	tagdíj	Egyesület	tagdíj
BSE	—	FTC	9—P
ZISE	—	KAC	13 50P
KLE	—	Törekvés	12—P
SISE	3—P	FBSE	—
SAC	—	FBTC	4 50P
ETK	—	SPAC	4 50P
ZTC	—	VAC	—
JTC	12—P	MLK	—

Fenti tartozások folyó hó 6-i mérkőzések megkezdéséig játékgjog felfüggesztés terhe mellett megfizetendők.

Dr. Szikcsák Ferenc
elnök

Donovál Gyula
pénztáros.

rendszerint berbeadás után hasznosított és ez év április havában üresen nem állott bérlet tárgy, melynek május havi (negyedi) bére a novemberi bevallásban bevallott bértől bérrendemény, béremelés, vagy új berbeadás következményeként eltér.

A helyesbítés jogcíme fennforog ak-

kor is, ha valamely az év elején üresen állott az időközben történt berbeadás, kikötött bérösszeggel szemben a május havi (negyedi) tényleges bére emelkedik, vagy csökken.

Nem képezik bejelentés tárgyát az év április havában üresen állott bérlet tárgyak, a nem berbeadás után hasznosított helyiségek, ideértve azt az esetet is, ha a háztulajdonos maga költözik az eddig berbeadott lakásba.

Aki bejelentési kötelezettségének május hó 20. napjáig nem tesz eleget, a bérösszeggel folyó járó adóelőlési igényét elveszíti, ha pedig a beállott jövedelememelés bejelentését mulasztja el, annyiszor 100 pengőig terjedhető bírságban fog elmarasztaltatni, ahány bérlet tárgynak bejelentését elmulasztotta megtenni.

A még szükséges felvilágosítások a hivatalos órák alatt az adóügyi osztálynál nyerhetők.

Salgótarján, 1934. május 2.

A polgármester helyett:

Olay
adóügyi tanácsnok.

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

5-én szombaton, 6-án vasárnap
és 7-én hétfőn

Csókra vár az asszony
Főszerepben: Gustav Fröhlich.

Vígjáték. Híradó.

9-én szerdán,
10-n csütörtökön

Kémnők.

Egy éj
Velencében
Magyar film.

Előadások kezdete: szerdán és csütörtökön este 8, szombaton este 7, 9, vasár- és ünnepnap d. u. 5, 7 és 9 órakor.